

● ללינה צ'סלין, העולה מרוסיה, על סרט רגיש כמיסגרת מבט שני, הסרט, שהיה מוקדש לעולי גרוזיה, לחם בריעות הקדומות שקידמו את פני העולים האלה, כפי שקרה גם לעולים קודמים. הגרוזים הופיעו בסרט באור חדש, מושך ומלכב, ולכך היה גם ערך הינוכי רב. מעניין שגרוזים רבים לא התלהבו מן הסרט, מכיוון שלרעתם עסק יותר מדי בפולקלור, ותיאר את הגרוזים כאנשים שכל חייהם מתנהלים סביב ליליה ושתייה.

● למאיר שלו על התייחסותו לפרשת חווה יערי בתוכניתו כתוב בעיתון, שלו שפך את חמתו על העיתונות, שטיפלה בפרשה זו כפי שכל עיתונות חופשית בעולם המערבי היתה עוסקת בפרשה כזאת. מכיוון שהפרשה נוגעת לאחד האנשים המרכזיים במחלקת-החדשות של הטל-וויזיה, אהרן יערי, היה נאה לטלוויזיה למשוך את ידיה מביקורת על העיתונות בפרשה זו, מה גם שהטלוויזיה עצמה הוכיחה חוסר נקיז-כפיים כאשר ניסתה במשך כמה ימים להעלים פרשה זו ממירקעה. מן ההתנפלות של שלו על העיתונות נדף ריח של חיסול-חשבונות ומילחמת-כנופיות. על רקע זה בולטים כל סימני-השאלה, שריי חפו מלכתחילה על תוכנית זו. העיתונות הישראליה ראויה וזקוקה לביקורת, אך הביקורת של שלו עוסקת בתופעות-שוליים, ואין בה עומק כלשהו. הליקויים הבסיסיים נעלמים מעיניו. לעומת זאת הוא מצטיין בהתנשאות עילאית, ולא ברור על מה זו מסתמכת. לעיתים נדמה שהוא חרור שינאה תהומית לעיתונות היומית כולה. ביקורת כזאת, שבה לא ניתן למבוקרים להגיב, בוודאי נוגדת כל סטנדרט של הגינות ומוסר עיתונאי.

לשלו יש חן ומידה של חוש-הומור, אך כל מתכנתת התוכנית הזאת ראויה לכריקה חדשה.

מאחורי המירקע שנושה תנאים

יואש אלרואי, מנהל מחלקת-הספורט של הטלוויזיה, פנה לרן שילון והציע לו לנסוע מטעם מחלקת-הספורט כדי לסקר את מישחקי הגביע העולמי, שיפתחו במסביקו ב-31 במאי. שילון שמע את ההצעה, ולפני שהיה מוכן לבדוק אם עבודתו הנוכחית מאפשרת לו לצאת לחורש חופשה או לא, הוא העמיד כמה תנאים: הראשון: שהוא לא ישוב בשידור אירועי הפתיחה ואירועי-הסיום של המישחקים. (אלה נחשבים בדרך-כלל כסוכריה, וכבוד הוא לשדר את האירועים האלה.)

לא לאמריקאים כן לישראל

ניצן הורוביץ, עורך חדשות-החוץ של גלי-צה"ל השיג ביום השישי סקופ בינלאומי אמיתי. הוא ראיין את אביה של ג'ודי רוניק, אחת משיבעת האסטרונאוטים האמריקאיים שנספו בניצון החללית צ'לנגר, ג'ודי היא בת להורים יהודיים, שבילו כמה שנים בארץ. הראיין נערך בחלקו בעברית, ושודר בתוכנית בוקר-טובישראל בגלי-צה"ל. הורוביץ סיפר לפני הראיין שהאב השכול דחה ראינות עם רשתות הטלוויזיה הגדולות בארצות-הברית, והסכים להעניק ראיין רק לגל"ץ. האב נשמע נרגש מאוד בדבריו. באותו בוקר ערך את התוכנית נחמן שי, ממקד גלי-צה"ל, שהחליט לערוך את בוקר-טובישראל מדי פעם. הורוביץ היה נחוש בהחלטתו למצוא את אביה של האסטרונאוטית היהודיה, ושי דחף אותו לכך. סנטור, אך התברר לו שכולם נסעו לטקס-האזכרה ביוסטון. אז ניסה להשיג את הרביי של קהילת יוסטון ולבקש ממנו את מיספר-הטלפון של האב השכול, אך בשיחת טלפון אחת לשגירות ישראל בווישינגטון קיבל מיספר-טלפון של אחד הקרובים של רוניק, וזה עזר לו לאתר את ההורים השכולים. בנושא אסון צ'לנגר הצליחה מחלקת-החדשות של גל"ץ להשיג סקופ נוסף - הם ראיינו את המדען הישראלי אהרון אבינר, שהוא חבר בכיר בצוות החללית ווייגר, גם אותו השיגו בדרך-לא דרך. אביה של אחת המפיקות בתחנה היה בעבר חוקר בסוכנות-החלל האמריקאית, והוא הפנה אותם למזכירת הסוכנות, זו איפשרה להם להשיג את אבינר בביתו. בגלל הפרשי-השעות העירו אותו כתבי גל"ץ ב-4 לפנות בוקר לפי שעונו, אך הוא נתן להם תיאור והערכה, מכיוון ששעתיים לפני שהלך לישון קיבל תידרוך, ביחד עם כל המדענים בסוכנות-החלל האמריקאית. הראיין אידית שודר ביומק-הערב של גל"ץ ביום הרביעי, למחרת הפיצוץ.

מנהל האולפן, שנתן לקריינים את הסימן להתחיל, בגלל פאשלה נראתה האצבע בתמונה, וכן נראה מכשיר-המוניטור (בתחתית התמונה), שבו רואים הקריינים את התמונה המופיעה במירקע.

נקדימון רוגל על פרויקט האולם החדש, גם נשיא-המדינה וראש הממשלה, ראש-עיריית ירושלים וחשובים אחרים יכבדו את טקס הפתיחה בנוכחותם.

ענת סרגוסטי

הכל בגלל מצית קטן
אירוע יוצא-דופן התרחש ביום הראשון במסיבת-עיתונאים בבית-סוקולוב בתל-אביב. באותו יום הציגו אנשי סוכנות סובארו בישראל שלושה דגמים חדשים שלהם, והזמינו עיתונאים רבים לארוחת-צהריים גדולה. אנשי סוכנות-הרכב נתנו לעיתונאים תיק גדול ובו תמונות של הדגמים החדשים, חומר כתוב על השיכלולים השונים ושתי מתנות - מצית ומחזיק מפתחות. פיתאום נפתחה הדלת בסערה, ופנימה נכנס יונה שימשי, מזכיר אגודת-העיתונאים. הוא פנה אל הנוכחים באולם וביקש מהם להחזיר מנייד את המציתים שקיבלו. אחרי חצי שעה שב לאולם והודיע חד-משמעית שאם לא יחזרו כל המציתים, הוא יפסיק מייד את מסיבת-העיתונאים. כל המציתים נאספו בתוך שקית-ניילון, והחזרו לאנשי סובארו. אחרי המסיבה התרעמו העיתונאים וטענו שכל הסיפור הוא בגלל רפי גינת, עורך ומגיש כולבוסק בטלוויזיה, שזו הפעם הראשונה שהוא מופיע במסיבת-עיתונאים, ושימשי חשש מפניו. במערכת כולבוסק יש כלל בל-יעבור שאיש מאנשי-הצוות, כולל התחקירנים, אינו לוקח מתנות מכל סוג שהוא בכל מקום. אך במסיבות-העיתונאים בבית-סוקולוב נהוג לתת מתנות קטנות כמעט בכל מסיבת-עיתונאים בינונית ומעלה - בדרך-כלל עטים ומחזיקי-מפתחות.

תשאל בירדן!

ויכוח מילולי בטונים גבוהים ובמילים חריפות התנהל בין מיכאל קרפין, עורך מבט, לבין אדמונד סחייק, מנהל הרדיו בערבית. הדברים התרחשו בנרום חד-שות, המתכנס אחת לשבוע, ושבו יושבים אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, שני מנהלי הטלוויזיה בעברית ובערבית, שני מנהלי הרדיו בעברית ובערבית, מנהלי חטיבות-החדשות והעורכים הראשיים. אחד הנושאים המרכזיים באותה ישיבה היה איסור פירסום שמות חשודים. במהלך הדיון שאל סחייק איך לנהוג כאשר החשוד יהיה מה שטחים הכבושים. קרפין פנה אליו וענה לו בזילזול: "תשאל בירדן!" כשהוא רומז למוצאו הערבי של סחייק. סחייק לא נשאר חייב וענה לקרפין במילים בוטות. איש מן היושבים בחדר לא קם להגן על מיכאל קרפין.

ועדה-עובדים עדיין לא הגיב על הרעיון לשכור את שרותיו של שילון לנסיעה למכסיקו.

בתוככי הרשות

אייזק שטרן - כור אורח

אייזק שטרן יופיע ביום הראשון הקרוב בקונצרט חגיגי, שיחנוך את המישכן החדש של התיזמורת הסימפונית ירושלים-רשות-השידור. בבניין החדש, הצמוד לבניין תיאטרון ירושלים בכיורה, הושקעו תישעה מיליון דולר, שנתרמו בשם הנרי קראון, שני מיליון דולר שתרמה קרן ירושלים, ומיליון דולר שהשקיעה רשות-השידור. בבניין יהיה גם אולפן, יהיו חדר-אימונים, חדרי צילום ובקרה, הוא ישמש קודם כל כמישכן התיזמורת, אחרי 40 שנות גלות, אך יהיה גם אולפן-טלוויזיה להפקות וראמה עם וכלי קהל. רשות-השידור השקיעה עוד 400 דולר לצידור רדיו וטלוויזיה, המתקן במקום, לשימוש שוטף. את האולם ינהל אברהם (גודר) גת, איש-רדיו ותיק, שעבר בתקופה האחרונה ביחד עם